

De samengeperste luchtspuit

hoe zit het ook al weer?

Binnen het vakgebied van de plaagdierbeheerser wordt de samengeperste luchtspuit gehanteerd voor de bestrijding van vele plaagdiersoorten, variërend van bedwantsen tot kamervliegen en van vlooiën tot boktorren. Tijdens de opleiding tot bestrijdingstechnicus wordt uitleg gegeven over hoe een spuit klaargemaakt moet worden en hoe er een bestrijding mee moet worden uitgevoerd. Toch krijgen we vaak vragen met betrekking tot het gebruik van de spuit. Veel gehoorde vragen zijn: Welke dop moet ik nu ook alweer gebruiken? En hoe ver moet ik de spuitlans van het object houden als ik een bestrijding uitvoer?

Toepassing

De samengeperste luchtspuit wordt zoals gezegd gebruikt ter bestrijding van diverse plaagdiersoorten. De levenswijze van de plaagdiersoort (in combinatie met de aard van het object en het materiaal) bepaalt hoe je de spuit moet hanteren. In principe kun je twee natte bestrijdingsmethoden toepassen met de samengeperste luchtspuit, te weten: een naden- en kierenbehandeling en een oppervlaktebehandeling. Met een naden- en kierenbehandeling

bestrijd je voornamelijk kruipende insecten die verscholen leven in deze naden en kieren. Hierbij kan gedacht worden aan bedwantsen of papiervisjes. Een oppervlaktebehandeling voer je uit op het moment dat een plaagdier op, of juist in het gehele oppervlak kan voorkomen. Enkele plaagdiersoorten die je bestrijdt met een oppervlaktebehandeling zijn bijvoorbeeld vlooiën of gewone houtwormkevers.

Naden- en kierenbehandeling

Het doel van beide behandelingsmethoden is om een zo effectief mogelijke bestrijding uit te voeren. Hier komt de levenswijze van het doelorganisme om de hoek kijken. De middelen zullen namelijk daar terecht moeten komen waar ze het meest effectief zijn. Bij een bestrijding tegen een verscholen levend insect dien je de middelen dus bij voorkeur in zijn schuilplaats aan te brengen: in de naden en kieren. Dit houdt dus in dat de spuitlans van de samengeperste luchtspuit tegen de naden en kieren moet worden gehouden. Wees er echter wel van bewust dat je daarbij krassen kunt veroorzaken op plinten, vloeren en meubels. Overleg dus altijd eerst met de opdrachtgever of hij hiermee akkoord gaat. Gaat hij niet akkoord, dan moet je de spuitlans iets van het object afhouden. De bestrijding wordt daarmee mogelijk minder effectief omdat het middel niet in de schuilplaats terecht komt, maar alleen in de omgeving ervan.

Een naden- en kierenbehandeling kun je het best uitvoeren met een werveldop. Deze dop zorgt namelijk, zoals de naam al aangeeft, voor een werveling die aan het spuitmiddel wordt meegegeven. Hierdoor dringt het middel makkelijker door tot in de naden en kieren.

Oppervlaktebehandeling

Naast de naden- en kierenbehandeling is er zoals gezegd ook nog de oppervlaktebehandeling. Hierbij dien je, in tegenstelling tot bij de naden- en kierenbehandeling, de spuitlans circa 30 cm van het te behandelen object af te houden. Het middel dient zich namelijk over het te behandelen object te verdelen, omdat het doelorganisme zich ook in of op het gehele object kan bevinden. Een oppervlaktebehandeling voer je bij voorkeur uit met een spleetdop. Deze dop zorgt voor een rechthoekig, langwerpig spuitbeeld, waardoor je een mooie verdeling van het middel over het gehele oppervlak krijgt. De aard van het oppervlak heeft ook invloed op de uitvoering van de bestrijding. Bij een vlooiënbestrijding in een hoogpolig tapijt kun je beter langzamer werken en de spuitlans iets dichterbij het oppervlak houden, zodat het middel zich beter verdeelt op en in het gehele tapijt.

Bij de bestrijding van houtaantasters heeft de houtsoort ook invloed op de werksnelheid. Oud en droog eikenhout absorbeert middelen vaak heel snel. Op deze houtsoort kun je dus langzamer werken. Op minder goed absorberende houtsoorten is een snellere werkwijze van belang om zo min mogelijk middel te verspillen. Misschien is op die houtsoorten een extra werkgang noodzakelijk om toch voldoende middel in het hout terecht te laten komen.

Juiste druk

Met beide behandelingsmethoden moet je er op letten dat de druk in de spuit niet te hoog is (maximaal 3 bar). Een hogere druk zal ervoor zorgen dat de druppel fijner wordt en er mogelijk een nevel ontstaat. Door de nevel worden zeer lage concentraties van de biocide over een groot oppervlak verdeeld. De effectiviteit van de bestrijding wordt daarmee sterk verlaagd

(de doelorganismen komen met te lage concentraties in aanraking), terwijl biociden ongecontroleerd verspreid worden over een groot oppervlak. Volg sowieso altijd de etiketeksten op, dan kan het nooit fout gaan.

Kortom: Bepaal aan de hand van het doelorganisme en de aard van het object welke bestrijdingsmethode het meest effectief is en pas die dan op de juiste wijze toe, volgens de aanwijzingen op het etiket.

Bij een naden- en kierenbehandeling moet de spuitlans tegen de naden en kieren gehouden worden zodat het middel in de schuilplaatsen van de daar verscholen insecten terecht komt.

Tijdens een oppervlaktebehandeling wordt de spuitlans circa 30 cm van het te behandelen object afgehouden. Hierdoor kan het middel goed over het gehele te behandelen object verdeeld worden.

De druk in de spuit mag niet te hoog zijn (maximaal 3 bar) om te voorkomen dat er een nevel ontstaat. In een nevel is de biocidconcentratie te laag en wordt het middel ongecontroleerd door de ruimte verspreid.

Tekst:
Erik van Gestel, KAD